

Vissen in een grote kom

Street fishing is de nieuwe rage bij jongeren

- ▶ De visserssport beroert jong en oud
- ▶ Jongeren kiezen veeleer voor street fishing
- ▶ Respect voor de vissen staat altijd voorop

Martine CROONEN

Zaterdagochtend. Mist hangt boven de Leuvense Vaart. Een eenzame jogger kruist ons pad. Even verderop ontmoeten we de eerste vissers, vader en zoon.

Brent (9) gooit net zijn vislijn uit. „Vissen zijn mijn lievelingsdieren. Ze maken geen drukte of lawaai en daar word ook ik rustig van”, zegt hij. Thuis vertoelt Brent zijn goudvissen. „Vissen is als een sport voor mij. Ga ik met papa mee de boot op, dan vissen we in het midden van de rivier. Daar bijten de vissen makkelijk. Onlangs ving ik zo'n grote vis dat papa me moest tegenhouden of ik ging overboord.”

Brent is niet de enige jongere die van vissen houdt. Verderop, voorbij het sas, ontmoeten we enkele vrienden. Zij zakten af naar de Leuvense Vaart voor een workshop *street fishing* of 'vissen in de stad'. „De rage ontstond in Parijs en waaide over naar Nederland en België”, vertelt William Merckx. Grachten in het centrum en rivieren aan de stadsrand bleken plotseling populaire viswateren. Vanwaar die ommekeer? Merckx: „Voorheen was het stadswater van slechte kwaliteit, je trof er geen leven in aan. Vandaag zwemmen er zelfs roofvissen. Weinig stedelingen weten dat.”

Baars of snoek

Terwijl de traditionele visclubs vooral vijftigplussers aantrekken, wint *street fishing* aan populariteit bij jongeren. Merckx: „Bij een visvijver geduldig afwachten tot de vis bijt, interesseert de meeste jongeren niet. Zij willen actie en avontuur.” *Street fishing* biedt hen beide. De visser moet immers zelf op zoek naar een

plek waar vis zit en hopen dat hij bijt. Bovendien specialiseren de vissers zich vaak in één soort vis. Sommigen vissen enkel op baars, anderen geven de voorkeur aan snoek of snoekbaars. *Street fishers* tref je ook meestal aan op drukke plekken. Fietsers, wandelaars en kanovaarders – ze storen de *street fisher* niet.

Deze ochtend wagen de jongeren zich in de nabijheid van de autosnelweg, die via een brug over het water loopt. De jongste telg van het gezelschap, Thibault (14), heeft al heel wat water-tjes doorzwommen. „Met mijn vrienden schuim ik zoveel mogelijk steden af, op zoek naar plekken waar we onze hobby kunnen uitoefenen”, zegt hij. Vandaag hoopt Thibault toch nog een en ander bij te leren. Welke *shad* (kunstaas in de vorm van een vis) hij moet gebruiken bijvoorbeeld, en hoe een kanaal goed te 'lezen'.

„*Catch en release* is onze filosofie”, benadrukt William Merckx. „Dat betekent vangen, meten en onbeschadigd weer vrijlaten, die vis.” Het gaat er bij *street fishers* dan ook niet om zoveel mogelijk vis te vergaren. Bij wedstrijden is vooral de grootte van de vis belangrijk. „Het voorbije jaar ving ik welgeteld één vis, maar ik heb me wel goed geamuseerd”, lacht Nicolas (28). „Thibaults enthousiasme werkt aanstekelijk, zodat ik vandaag niet enkel zijn chauffeur ben, maar af en toe ook de hengel uitgooi”, zegt zijn vader.

„Laat ons verder richting stad trekken”, roept William, „de vissen hier zijn niet bijster actief.” De jongens wagen een nieuwe kans onder de brug. „Joepie, ik heb beet!”, roept Thibault. Hij haalt een baars van twintig centimeter boven. Ook Nicolas heeft prijs. „Mijn dag kan niet meer stuk!”, lacht hij.

Door de crisis stijgt de werkloosheid bij jongeren alarmerend. Ook het aantal jonge gezinnen in armoede stijgt. © Imageglobe

Onze jongeren, zijn ze verloren?

De crisis treft ook kinderen en jongeren. Alertheid en solidariteit bieden soelaas

Ilse VAN HALST

Vijf jaar na de val van de Amerikaanse bank Lehman Brothers blijft de financiële en de economische crisis stevig huishouden. Niet alleen ondernemers en werknemers worden getroffen, ook op kinderen en jongeren heeft de crisis een impact. Elf procent van de kinderen in Vlaanderen wordt geboren in armoede. De jeugdwerkloosheid swingt de pan uit. Wordt deze generatie een verloren generatie?

„Tegenwoordig gaat terecht veel aandacht naar werknemers die hun baan verliezen, maar we moeten ook oog hebben voor de impact van de crisis op de volgende generatie”, stelt Christel Verhas van de Gezinsbond. „Wat doet het met kinderen als mama of papa hun baan verliezen? Stellen ouders hen gerust? Leren we onze jongeren ondernemen of geven we hun een boodschap van moedeloosheid mee?”

Verhas houdt meteen een stevig pleidooi voor solidariteit tussen gezinnen en voor steun voor positieve initiatieven die van onderuit groeien en versterkend werken. En die zijn er. „Fedactio, de Federatie van Actieve Verenigingen in Vlaanderen, ronselt bijvoorbeeld studenten aan hogescholen en universiteiten om in hun vrije tijd leerlingen uit het middelbaar onderwijs te begeleiden op studievak.”

Ook volgens Piet Pauwels, decaan bedrijfseconomische wetenschappen aan de Universiteit Hasselt, moet er worden geïnvesteerd in het onderwijs, willen we onze jeugd degelijk toerusten om later de crisis mee aan te pakken. Hij pleit voor een verlaging van de onderwijsplicht. „In crisisregio's is er steevast een taalachterstand. Die begint in de eerste kleuterklas en zelfs al vroeger. Zolang we dat niet aanpakken, bewerken we een welvaartsachteruitgang.”

Ides Nicaise van de Onderzoeksgroep Onderwijs en Levenslang Leren aan de KU Leuven stelt vast dat kinderen en jongeren uit kansarme milieus in crisistijd vlugger afhaken op school, terwijl hun leeftijdgenoten uit kansrijke milieus dan langer studeren. „Zij blijven net langer studeren omdat

ze weten dat een diploma hun bescherming biedt tegen werkloosheid, terwijl jongeren uit kansarme milieus zich ontmoedigd voelen. Voor hen rendeert een diploma minder in crisistijden omdat de jongeren uit meer bemiddelde milieus de banen wegkopen.”

Kinderen en jongeren lijden financieel, sociaal en emotioneel onder de crisis. „Het wegvalen van een inkomen in een gezin heeft gevolgen voor de manier waarop kinderen en jongeren hun vrije tijd invullen en vrienden maken. Het ontbreekt hun aan geld voor uitstappen of voor het lidmaatschap van een jeugd-

„Een sociaal vangnet kan de druk op gezinnen in crisis wegnemen”

beweging of sportclub. Nochtans vormen vrienden een steun waarop jongeren kunnen terugvallen als ze het moeilijk hebben”, stelt Kristien Nys van het Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen (HUB). „Vriendschappen sluiten en erbij horen is bovendien belangrijk voor de ontwikkeling van hun zelfbeeld.”

Nys legt uit: „Kinderen, hoe jong ook, merken al snel dat hun woning bijvoorbeeld niet hetzelfde comfort biedt als die van hun vriendjes en ze schamen zich. Bovendien lijden ze vaak onder de stress waaronder mama en papa gebukt gaan omdat ze de eindjes nog moeilijk aan elkaar kunnen knopen. Stress beïnvloedt het psychische welzijn van de ouder en wie ze zijn als ouder. Ervaart een ouder meer stress, dan kan een huilbui van zoonlief er net teveel aan zijn.”

Datzelfde mechanisme speelt trouwens ook bij tweeverdienersgezinnen waarin beide ouders onder druk staan op het werk.

„Een sociaal vangnet waarop gezinnen kunnen terugvallen, kan de druk wegnemen, zowel bij kinderen als bij ouders”, besluit Nys. „Daarbij spelen de alertheid en de solidariteit van de leefomgeving een belangrijke rol.”

Vissen mag voor buitenstaanders een veeleer saai tijdverdrijf lijken, voor *street fishers* is het puur avontuur. © Martine Croonen

Advertentie

Samen inzetten op de toekomst

STEUN ONZE AANPAK WERELDWIJD: BE19 0000 0421 1012

www.missio.be
ontmoeting · dialoog · solidariteit